

Sygn. akt IV K 98/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Nowak – Januchta

Protokolant: Monika Zarzycka

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu w na rozprawie w dniu 31.07.2018r., 27.09.2018r., 15.11.2018 r., 23.01.2019 r. i 27.02.2019 r.

sprawy **M. P.**, s. K. i B. z d. R., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 stycznia 2018 r. w W. przy ul. (...), kierował w ruchu lądowym, na drodze publicznej pojazdem mechanicznym m-ki T. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. I badanie 0,58 mg/l, II badanie 0,59 mg/l, III badanie 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka

I. Oskarżonego **M. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 21 stycznia 2018r.;

V. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 stycznia 2018 r. do dnia 27 lutego 2019 r.

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1002,80 (tysiąc dwa złote i osiemdziesiąt groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 98/18

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił co następuje:

W dniu 21 stycznia 2017 roku funkcjonariusze Policji sierż. M. S. wraz z st. sierż. D. P. pełniąc służbę w oznakowanym patrolu zmotoryzowanym w rejonie K.W. B. około godz. 03:55 jadąc ul. (...) w kierunku ul. (...) zauważyli pojazd, który nie utrzymywał prostego toru jazdy. W związku z tym, zatrzymali do kontroli pojazd marki T. (...) o nr rej. (...), którym kierował M. P.. W trakcie czynności legitymowania i kontroli dokumentów ww. funkcjonariusze wyczuli od kierującego pojazdem woń alkoholu, kierowca ponadto miał widoczne problemy z utrzymaniem równowagi. M. P. został przewieziony do (...) W. (...) celem wykonania badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone badanie przy użyciu A. (...) o numerze seryjnym (...), posiadającym aktualne świadectwo wzorcowania wykazało, iż znajdował się w stanie nietrzeźwości, albowiem posiadał 0,58 mg/l, 0,59 mg/l oraz w trzeciej próbie 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W związku z powyższym M. P. został zatrzymany celem wykonania niezbędnych czynności procesowych.

Oskarżony M. P. nie był dotychczas karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego M. P. (k.13, k. 61-63), zeznań świadka D. P. (k. 6v, k.78-79), zeznań świadka M. S. (k. 79-80), protokołu zatrzymania osoby (k.4-4v), protokołu użycia alkometru (k.2-2v), świadectwa wzorcowania (k. 3 – 3v), postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k.19), opinii biegłego toksykologa (k. 86-89), opinii uzupełniającej (k. 117-120), informacji z KRK (k.98).

Oskarżony M. P. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 20 stycznia 2017r. wracając ok. godz. 23:00 do domu samochodem marki T. (...) zahaczył prawym przednim kołem o krawężnik i dopiero po dojechaniu do domu zorientował się, iż w kole tym brak jest kołpaka. Kolejno, po północy w domu wypił dwie butelki wina o pojemności ok. 0,75l i około godziny 03:00 powziął zamiar poszukiwania zagubionego wcześniej kołpaka. Wsiadł zatem do samochodu czując się lekko pijanym i pojechał szukać kołpaka. Oskarżony nie potrafił wskazać, dlaczego zdecydował się na kierowanie samochodem po spożyciu ww. alkoholu. Wyjaśniał natomiast, że nie zamierzał jechać daleko, a jedynie w okolice przystanków, gdzie mógł odnaleźć zagubiony kołpak.

W trakcie rozprawy przed sądem oskarżony M. P. ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Ponadto dodał, że znajdował się w sytuacji szczególnej, albowiem przez wiele lat pozostawał bez pracy, w końcu udało mu się ją znaleźć. Nadto, nałożyła się sytuacja rodzinna, gdyż zmarł jego ojciec. Obowiązek wypełniania obowiązków rodzinnych – opieki nad matką iłożenie na utrzymanie dziecka, a także sytuacje stresowe w pracy spowodowały, że sięgnął po alkohol. Kolejno, nie potrafił wskazać do końca, dlaczego zdecydował się prowadzić pojazd w stanie nietrzeźwości. Dodatkowo, oskarżony w swoich wyjaśnieniach podnosił, iż cierpi na chorobę cywilizacyjną w postaci zwyrodnienia kręgosłupa. W związku ze związanym z tą chorobą bólem, zażywa leki, w dniu poprzedzającym zdarzenie była to A. w ilości ok. 4-5 szt., a także 2 szt. tabletki b..

Sąd zważył, co następuje.

Sąd co do istoty sprawy uznał wyjaśnienia oskarżonego M. P. za wiarygodne albowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie w szczególności z treścią zeznań D. P. i M. S., którzy dokonali zatrzymania oskarżonego, jak również w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego urządzeniem elektronicznym. Oskarżony potwierdził, że w dniu zdarzenia spożywał alkohol w postaci dwóch butelek wina, a następnie zdecydował się prowadzić samochód pomimo, iż – jak sam wskazał - czuł się lekko pijany, w celu odszukania zagubionego kołpaka. Oskarżony nie przyznając się do winy próbował jednocześnie ją umniejszyć wskazując na sytuację życiową, stres związany z szukaniem i następnie

utrzymaniem pracy, obowiązków opieki nad matką i utrzymaniem dziecka, czy wreszcie chorobę związaną ze zwyrodnieniem kręgosłupa.

W ocenie Sądu za niebudzące wątpliwości uznać należy zeznania przesłuchanych w charakterze świadków funkcjonariuszy Policji M. S. i D. P., którzy zatrzymali do kontroli drogowej M. P.. Należy stwierdzić, iż świadkowie będąc osobami obcymi dla oskarżonego nie mieli powodu, aby bezpodstawnie go obciążać. Jednocześnie, jako funkcjonariusze publiczni wykonywali czynności służbowe, a więc działali w sposób rutynowy, z należytą starannością i wnikliwością, ponadto treść ich zeznań koresponduje z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym treścią protokołu z przeprowadzonego badania oskarżonego na zawartość alkoholu w jego organizmie i samymi wyjaśnieniami oskarżonego, który nie kwestionował kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości. Świadek D. P. rzeczowo opisał ogół czynności procesowych dokonanych z udziałem M. P.. Wskazał, iż od oskarżonego była wyraźnie wyczuwalna woń alkoholu, miał on problemy z utrzymaniem równowagi, oraz oświadczył, iż spożywał alkohol w postaci dwóch butelek wina. W sprawie nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności, które podważałyby wiarygodność złożonych przez w/ w świadków zeznań. W związku tym Sąd uznał je za w pełni wiarygodne i zgodne z rzeczywistym przebiegiem zdarzenia.

W tym miejscu stwierdzić należy, iż podnoszona przez oskarżonego i jego obrońcę okoliczność, czy interwencja policji była interwencją własną, czy też zleconą, w realiach niniejszej sprawy jawi się, jako zupełnie nieistotna, bowiem szczegółowe przyczyny podjęcia interwencji nie mogą przysłonić faktu, iż oskarżony faktycznie znajdował się w stanie nietrzeźwości, kierując pojazdem mechanicznym.

W całej rozciągłości Sąd podzielił opinię z zakresu badań toksykologicznych sporządzoną przez biegłego sądowego, z której wynika, że zażyte przez oskarżonego 4- 5 tabletek a. i i 2b. nie miały wpływu na wysokość osiągniętego stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego. Opinia została sporządzona przez specjalistę, przy wykorzystaniu maksimum wiedzy i doświadczenia zawodowego. Opinia ta jest profesjonalna, fachowa, wyczerpująca oraz rzetelna i dlatego, w ocenie Sądu, nie ma jakichkolwiek podstaw by ją kwestionować. Moc i wartość opinii biegłej, jako dowodów wynika z faktu, że opinia ta jest logiczna i konsekwentna. Przy tym w sposób jednoznaczny i w pełni przekonujący w opinii biegłej zostało uzasadnione stanowisko opiniującej w każdej kwestii istotnej dla sformułowania ostatecznych wniosków i w sposób zrozumiały wyjaśnione. Opinię tę charakteryzuje wysoki profesjonalizm oraz klarowność, logika i sposób wyprowadzenia wniosków, które Sąd w pełni podzielił. Za niebudzącą wątpliwości uznać należy treść protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu w postaci A. (...) o numerze seryjnym (...), który potwierdza, że M. P. znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Odnosnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 2 k.p.k., w tym protokołu zatrzymania osoby (k.4-4v), protokołu przeszukania osoby (k.13), dokumentacji medycznej (k.76), informacji o karalności za wykroczenia drogowe (k.48) i informacji z KRK (k.98) Sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności ani prawdziwości zawartych w nich treści.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, iż wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. Przepięstwo z art. 178a § 1 kk k.k. popełnić można jedynie z winy umyślnej, przy czym uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być objęty także zamiarem ewentualnym. Umyślność działania oskarżonego – wobec ustalonych okoliczności popełnienia czynu – nie mogła budzić wątpliwości. M. P. wsiadł za kierownicę pojazdu bezpośrednio po spożyciu znacznej ilości alkoholu (dwie butelki wina wypite w ciągu 2-3 godzin) i jak sam wyjaśnił czuł się „lekkopijany”. Oskarżony prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości, a więc swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu określonego

w art. 178a § 1 k.k. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy w próbie krwi pobranej od badanego występuje stężenie powyżej 0,5 promila alkoholu albo stężenie w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm⁽³⁾. Badanie powietrza wydychanego na zawartość alkoholu, aby było wiarygodne musi zostać przeprowadzone dwukrotnie, w odstępie czasu około 15 min. Jak wynika z protokołu badanie przeprowadzono A.(...) w sposób prawidłowy, a uzyskany wynik jednoznacznie wskazywał, że badany kierowca – oskarżony M. P. był nietrzeźwy. Nadto należy podkreślić, że dla bytu przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. nie jest istotne jaki odcinek drogi przejechał kierowca, czy było to kilkanaście kilometrów czy kilkadziesiąt metrów. Istotne jest to, że zdecydował się prowadzić samochód nie będąc do tego obiektywnie zdolnym.

Przy wymiarze kary, jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego za przestępstwa i wykroczenia drogowe (k. 98, k. 48).

Okoliczność łagodzącą stanowi także jego przyznanie się do winy. Okolicznością obciążającą zdaniem Sądu jest wynikający z badania stan nietrzeźwości oskarżonego, który ponad dwukrotnie przekracza dopuszczalne przez prawo normy, okoliczność, że oskarżony zdecydował się na kierowanie pojazdem mechanicznym bezpośrednio po spożyciu dwóch butelek wina i czując się pijanym, jak sam wyjaśnił.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu kara 80 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda, a więc w wymiarze zaproponowanym przez oskarżonego w złożonym przez niego w trakcie postępowania przygotowawczego wniosku, jest adekwatna do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także spełni wobec niego wychowawcze i zapobiegawcze cele, o których mowa w art. 53 § 1 k.k., ponadto będzie karą sprawiedliwą w odczuciu społecznym. Sąd miał na uwadze, iż oskarżony prowadząc samochód znajdował się w stanie nietrzeźwości, którego stopień ponad dwukrotnie przekraczał dopuszczalne przez prawo normy, co wpływa na wysoką szkodliwość społeczną czynu przypisanego oskarżonemu. Wskazać należy, iż oskarżony prowadząc pojazd mechaniczny w ruchu lądowym w terenie zabudowanym znajdując się przy tym w stanie nietrzeźwości, naruszył w sposób rażący fundamentalną zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06.11.1971 r., OSNKW 1972, z. 2, poz. 40). Naraził na poważne niebezpieczeństwo utraty zdrowia, a nawet życia i poważnego uszczerbku w mieniu innych uczestników ruchu, w tym przede wszystkim pieszych, którzy mogli znaleźć się przypadkowo na drodze kierowanego przez niego pojazdu. Tym samym rozmiar szkody zagrażającej na skutek czynu oskarżonego był znaczny i w praktyce trudny do prawidłowego oszacowania.

Przy wyborze rodzaju kary Sąd miał na uwadze wychowawcze cele kary i uznał, że orzekanie wobec niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby nie spełniłoby celu wychowawczego kary, a także nie stanowiłoby realnej dolegliwości dla oskarżonego.

Sąd był zobligowany również do orzeczenia obok kary środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Wskazać należy, że zakaz ten orzeka się na czas nie krótszy niż 3 lata do lat 15. Niewątpliwie przy przestępstwach drogowych popełnianych przez kierowców będących pod wpływem alkoholu lub środków odurzających istotne jest, aby wymiar środka karnego oddziaływał wychowawczo przede wszystkim na sprawcę, ale także na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. W realiach niniejszej sprawy przy określaniu okresu orzeczonego zakazu Sąd brał pod uwagę zarówno stopień nietrzeźwości oskarżonego oraz fakt, że oskarżony kierował samochodem, co pozwala uznać, iż zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu lądowym, w tym dla życia i zdrowia zarówno jego, jak i innych uczestników ruchu, było znaczne. Z drugiej strony Sąd brał pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu komunikacji. Sąd uznał, iż orzeczony trzy letni okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a zwłaszcza dolegliwości z tym związane z pewnością uświadomią oskarżonemu jego nieodpowiedzialne postępowanie i będą przestrożą na przyszłość. Sąd miał na uwadze, iż oskarżony utrzymuje siebie, pomaga swojej matce, a także łoży na utrzymanie córki.

Na podstawie art. 43a § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązkowe świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na poczet orzeczonej kary grzywny Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie biorąc za podstawę art. 63 § 1 i 5 k.k.

Z uwagi na to, że M. P. zostało zatrzymane prawo jazdy Sąd stosownie do dyspozycji art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył okres jego zatrzymania.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. uznając, iż nie ma podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku ich uiszczenia. O opłacie Sąd orzekł stosownie do dyspozycji art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.